

MAGAZINE VAN DE SEIZOENEN

Wier!

de winter

// BLZ 02 // SEIZOENTJE VOOR...
SIETSKE VAN VERDANDI

// BLZ 04 // ONDER VIER OGEN
KENNISMAKING MET DE NIEUWE BESTUURDERS

// BLZ 07 // LEKKER OP LOCATIE // ELIVAGAR ROGGE
EEN BIJZONDERE TOVERSCHOOL IN STEYL

DE SEIZOENEN

februari 2025

Seizoentje voor...

Sietske

Sietske is 19 jaar en woont sinds september op de Groote Modderkolk in Loenen. Daarvoor woonde ze met haar ouders en 2 zusjes in Lochem. Sietske is een echt buitenmens en dol op dieren. Ze is dan ook heel blij met alle dieren op haar nieuwe woonplek. Vooral het paard Sandy is favoriet.

Sietske houdt van afwisseling en de verschillende werkzaamheden bij de Groote Modderkolk passen goed bij haar. De ene dag bakt ze brownies of appeltaart in de bakkerij, de andere dag werkt ze in de tuin en voert ze de dieren. Weer een andere dag helpt ze mee in de theeschenkerij, waar bezoekers aanleggen voor koffie en thee met de appeltaart die Sietske zelf heeft gebakken.

In haar vrije tijd houdt Sietske ervan te puzzelen of een diamond painting te maken. Ze luistert ook graag naar stevige muziek, 'daar word ik rustig van', zegt ze zelf daarover. Vrouwelijke hardrockbands zijn haar favoriet, ze kan daar veel over vertellen.

Sietske voelt zich in korte tijd al helemaal thuis bij de Groote Modderkolk. Ze vindt het geweldig dat er veel wordt georganiseerd: het huiskamerconcert en bezoekje aan de Kerst-Intratuin in Duiven waren favoriet!

Bijzonder en antroposofisch

DESEIZOENEN BESTAAT UIT WOON- EN WERKGEMEENSCHAPPEN VOOR VOLWASSENEN MET EEN VERSTANDELIJKE BEPERKING, MEERVOUDIGE BEPERKING EN/OF GEDRAGSPROBLEMATIEK.

Onze missie

DeSeizoenen bestaat uit woon- en werkgemeenschappen voor volwassenen met een verstandelijke beperking. We bieden veiligheid, warmte en herkenning. Bij DeSeizoenen doe je er toe, je bent er thuis. Vanuit onze antroposofische identiteit ondersteunen wij het samen wonen, samen werken en samen leven. We bieden ruimte voor groei en bloei door talenten en mogelijkheden te herkennen en te benutten.

Onze kernwaarden

Gelijkwaardigheid: We hebben de overtuiging dat we ondanks alle verschillen in onze menselijkheid gelijk zijn en in ons mens-zijn van gelijke waarde. Dienstbaarheid: We zijn er in onze gemeenschappen op gericht om de ander te helpen. Tegenwoordigheid van geest: Je doet wat je nodig acht vanuit je kennis, ervaring, intuïtie en professionaliteit.

Verkouden en Verwarmen

Een winterverhaal door medewerker Renske van der Sluis

"Alles begint met warmte.

In de kou valt alles stil.

Kou vatten is iets wat we in ons kikkerlandje maar al te goed kennen.

'Warm vatten' zou het omgekeerde kunnen zijn: gezondheid opbouwen."

-Edmond Schoorel

In de antroposofische geneeskunde is ziekte geen zinloze en toevallige zaak. Elke ziekte draagt ontwikkelingsmogelijkheden in zich. Van ziek zijn kun je 'beter' worden. Ziekte kan wat uit evenwicht was weer in balans brengen.

Vanuit het antroposofisch mensbeeld kijken we niet alleen naar genezing van ons fysieke lichaam maar nemen we ook het gevoelsleven, de werking van de levensloop en de beleving in het nu mee in de beeldvorming. Lichaam, ziel en geest vormen een eenheid. Ziekte wordt gezien als een verstoring van de balans in een of meer van deze gebieden.

Door op deze manier te kijken naar een ziekteproces ontstaan er meerdere aanknopingspunten voor behandeling en genezing. De lichamelijke aspecten kunnen bijvoorbeeld worden aangepakt met medicatie of fysiotherapie. Het psychische deel kan gesteund worden met bijvoorbeeld

Overpeinzing over 'Bewustzijn'

VIERWOORD

// DOOR ANTWAN VAN OOIJEN, BESTUURDER
AVANOOIJEN@DESEIZOENEN.ORG

Begin oktober had ik het voorrecht om met tien collega's af te reizen naar Dornach in Zwitserland, het epicentrum, Mekka of Walhalla (hoe je het ook wilt noemen) van de antroposofie.

Dit voor het vijfdaagse symposium "Inclusieve Sociale Ontwikkeling". Een bijzonder jaar, want het 100-jarig bestaan van Rudolf Steiners gedachtegoed over de Heilpedagogiek en Sociaaltherapie werd gevierd. Voor mij was het een eerste kennismaking met nieuwe collega's en een introductie in de antroposofie. Het voelde als een onderdompeling in een voor mij nieuwe wereld, die ik met een open houding en nieuwsgierigheid betrad. En wat kwam er veel op me af! Tot nu toe had ik slechts sporadisch iets gehoord over antroposofie, en herkende ik aspecten uit mijn dagelijks leven die hierbij passen. Net zoals veel collega's die ik tot op heden heb gesproken. Maar het blijkt zoveel meer en grootser te zijn dan ik had vermoed. Het zal jaren kosten om alle ins en outs te begrijpen en om gefundeerde uitspraken te kunnen doen die daadwerkelijk gebaseerd zijn op de antroposofische visie van Steiner.

Dit besef had ik ook tijdens de introductieweken bij De Seizoenen. Ik sprak diverse collega's, bewoners en naasten, ieder vanuit hun eigen startpunt en perspectief op de antroposofie. Sommigen zijn bijna streng praktiserend, terwijl anderen het flexibel interpreteren. En alles daartussenin. Je kunt dingen recht praten of krom praten afhankelijk van wat je denkt dat past binnen de antroposofische visie. Het is dus breed uitlegbaar en multi-interpretabel. Des te belangrijker is het om hierover met elkaar in gesprek te blijven en onze gedachten uit te wisselen. Daarom wordt er nieuw leven geblazen in de introductiescholing antroposofie en de verdieping via de scholing 'Camino'. Het bewustzijn van mezelf en hoe ik in mijn werk sta, vind ik een essentieel onderdeel van mijn baan. Dat maakt dat ik met plezier aan en naar het werk ga. En 'bewustzijn' komt zeker aan bod in deze scholingen.

Een ander belangrijk aspect dat in de eerste maanden naar voren kwam, zijn de woorden gelijkwaardigheid en gelijkheid. Als mens vind ik het belangrijk om gelijkwaardig met elkaar

om te gaan. We zijn allen gelijk in de zin dat we mens zijn. Maar we zijn niet allemaal gelijk in de rol of functie die we uitoefenen. Je bent bewoner, medewerker of naaste. Je bent begeleider, gedragskundige of leidinggevende. Vanuit die hoedanigheid kijk je naar de onderwerpen die binnen de organisatie spelen.

Het is belangrijk dat we naar elkaar luisteren en tot elkaar komen, ook al zijn we het soms niet helemaal eens. In de kern doen we het toch vaak voor hetzelfde doel: een goed leven voor onze bewoners en een fijne werkplek voor alle medewerkers. Dit alles moet wel binnen een gezonde bedrijfsvoering. We kunnen immers niet meer geld uitgeven dan er binnenkomt. Ook dat is een doel dat we gezamenlijk moeten realiseren.

een van de kunstzinnige therapieën: schilderen om weer de schoonheid van de wereld te ervaren, of muziek om aan innerlijke harmonie te werken. De geest, die spreekt uit ons levensverhaal, onze biografie, kunnen we bijvoorbeeld vooruit helpen met beschouwende gesprekken. Door ziekte in onze levensloop te plaatsen, is het mogelijk om er anders tegenaan te kijken: In plaats van alleen een zinloze, nare ervaring, kan het een kans zijn om ons te ontwikkelen, om keuzes te maken in ons leven of om bijvoorbeeld de band met onze naasten te verstevigen.

Bezie het ziek-zijn vanuit waar je nu staat in je leven. Wat speelt er allemaal? Wat is er allemaal gebeurd de afgelopen tijd en wat staat je te doen? Als je op die manier je ziek-zijn aanschouwd benut je je geestkracht, je Ik-kracht om tot een dieper begrip te komen. En kan het je wellicht helpen om je genezing grondiger vorm te geven.

Misschien levert het ziek-zijn je dan een inzicht op waar je echt iets mee kan. Het ligt in de antroposofische aanpak, in middelen en therapieën,

om die kracht aan te spreken en te ondersteunen.

Genezen is een probleem overwinnen door het doormaken van een ziekteproces. Na dat ziekteproces is men "beter". Dus niet: "weer de oude" maar beter. Het klinkt door in het gezegde: "daar is hij nu wel van genezen".

Ik wens iedereen in deze koude dagen een welgemeende warme groet, Renske

Colifon

Redactie & inhoud:
Marjon Minten, Starla van der Veen
Concept, ontwerp & opmaak:
Studio Spinazie, Venray
Fotografie:
Stefan Koopmans (pag 3, 4)
Aron Nijs (pag 6)
Joy Cremers, stadsfotograaf Venlo (pag 7)
Lorraine Bodewes (pag 8)
Bermonde Fotografie (pag 1, 2, 10, 12)
Oplage:
700 stuks

De Corisberg
Hoeve: Corisbergweg 1
6416 HJ Heerlen
Villa Terwinselen: Mariastraat 2
6467 EG Kerkrade
045 - 5412 451

Elivagar
Koppelstraat 19
6088 EM Roggel
0475 - 390 520

Gennep
Gennepweg 169
5644 RS Eindhoven
0485 - 388 900

Bronlaak
Gemertseweg 36
5841 CE Oploo
0485 - 388 900

Verdandi
De Groote Modderkolk
Vrijenbergweg 24a
7371 AA Loenen (Gld)
Woongemeenschap Helios
Loverendale 10
7207 PG Zutphen
06 5773 5531

Overkempe
Koekoeksweg 100
8121 CS Olst
0570 - 568 600

Toekomstbestendige zorg door samenwerking

Sinds respectievelijk 1 september en 1 november zijn Jos Poelman en Antwan van Ooijen in dienst getreden als bestuurders bij DeSeizoenen. Zij vormen samen het bestuur, of iets praktischer, de directie van DeSeizoenen. Jos neemt de bedrijfsvoering voor zijn rekening en Antwan de zorg. Tijd om met hen kennis te maken!

Zorg met de papelel meegekregen

Antwan van Ooijen maakte door zijn moeder al vroeg kennis met de zorg. "Mijn moeder was wijkverzorgende en als peuter ging ik met haar mee naar haar werk. Later werd ze leiding-

gevende in een verpleegtehuis en had ik daar als puber een bijbaan. De zorg is me met de papelel ingegeven." Antwan deed een opleiding tot verpleegkundige, daarna tot kinderverpleegkundige en hij studeerde gezondheidswetenschappen. Hij werd teamleider op de kinderafdeling van het Amphia Ziekenhuis in Breda en werd er daarna afdelingshoofd en bedrijfsmanager van de zorgkern interne geneeskunde. Toen maakte hij een nieuwe stap door te gaan werken als manager van de eenheid kinderrevalidatie bij Sophia Revalidatie in Den Haag en daarna als sectormanager bij SDW (ook een organisatie voor mensen met een

beperking). Vanaf januari 2021 werd hij directeur Care voor epilepsiewoonzorg bij Kempenhaeghe in Heeze. "Eigenlijk kwam ik in al mijn functies in aanraking met kinderen of volwassenen met een verstandelijke beperking. Ook bij Kempenhaeghe had 85% van de mensen in de langdurige zorg een verstandelijke beperking. Ik wilde nog graag een keer een stap maken door bestuurder te worden en toen kwam de vacature van DeSeizoenen voorbij."

Van logistiek naar de zorg

Jos Poelman volgde een ander pad. Via de Hogere Landbouwschool en een studie bedrijfseconomie aan de

Universiteit van Groningen kwam hij in eerste instantie als manager control terecht bij bedrijven als General Electric, Campina en Aalberts Industries. Daarna werd hij financieel directeur bij een GGZ instelling in Venray. De zorg bleek hem te trekken want de volgende stap was die van financieel directeur bij Kentalis in St. Michielsgestel. Van 2016 tot 2024 koos hij toch weer voor de logistieke dienstverlening, bij MAG45 in Eindhoven, waar hij CFO was. "Ik vind het maatschappelijk belang van de zorg veel relevanter dan de beurskoers van een bedrijf. Daarom besloot ik toch weer terug te keren naar de zorg en kwam zo in aanraking met DeSeizoenen."

Opkomen voor kwetsbare mensen

Waarom hebben jullie voor de gehandicaptenzorg gekozen? Wat trekt jullie daarin aan?

Antwan: "Als kind speelde ik met ons buurmeisje, een nichtje van mijn vader met het syndroom van Down. Waar anderen iemand met een beperking zagen, was ze voor mij gewoon het buurmeisje die is zoals ze is. Mensen met een verstandelijke beperking reageren vaak heel puur, ze zijn een spiegel voor ons. Ze leven meer in het hier en nu, schakelen snel in emoties en genieten van kleine dingen. Daar kunnen wij van leren! Ik lever graag een maatschappelijke bijdrage, met name voor mensen die niet goed voor zichzelf op kunnen komen."

Jos: "Ook ik had een gehandicapt nichtje dat op mij kwam oppassen als kind. Voor mij was dat heel normaal. Mijn moeder was medisch analiste in een kinderziekenhuis. Als ik dan eens met haar meeging naar het werk, dan zag ik daar ook ernstig gehandicapte kinderen. Dat vond ik wel moeilijk om te zien. Want in die tijd werden deze kinderen nog echt een beetje

afgeschermd van de maatschappij. Ik vind het nu heel mooi om te zien hoe onze begeleiders omgaan met de bewoners. Mijn drijfveer is dan ook om goed te zorgen voor de 500 bewoners van DeSeizoenen. De maatschappelijke relevantie daarvan vind ik belangrijk, maar ook voor mezelf vind ik het relevant."

Een gemeenschap met ruimte voor de mens

En waarom dan de keuze voor DeSeizoenen?

"Ik zie regelmatig niet eens wie de bewoner is of de medewerker. Ik zie de mens. En dat past helemaal bij de visie van DeSeizoenen", vertelt Antwan. "In de basis is DeSeizoenen anders georganiseerd omdat het een woon- werkgemeenschap is. Bij SDW woonden de mensen meer in de wijk en was participatie in de maatschappij het uitgangspunt. Wat ik ook inspirerend vind is dat de mensen zinvol werk verrichten en dat we niet praten over dagbesteding. De verbinding met de natuur, de seizoenen, het ritme van het leven, het zelf maken van kaas, kwark, groenten en fruit; dat zijn prachtige elementen." "Ook de rituelen als de dagstart vind ik heel waardevol", vult Jos aan. "DeSeizoenen voelt echt als een gemeenschap en niet als een instelling waar medewerkers zorgen voor cliënten."

Unieke en toekomstbestendige zorg

Waar zien jullie verbeteringen?

"Alles is heel eigen, maar ook eigenwijs", begint Jos. "Locaties onderling doen de dingen nog wel eens anders. We moeten de dingen die we goed moeten organiseren ook goed doen."

"De tijd heeft soms een beetje stil gestaan bij DeSeizoenen", merkt Antwan op. "De waarden van de antroposofie zijn heel betekenisvol

en kunnen vertaald worden naar deze tijd. We moeten werken aan een toekomstbestendige organisatie."

Jos: "We moeten het goede behouden en tegelijkertijd efficiënter organiseren. De maatschappij legt ons dat ook op. De vergrijzing neemt nog steeds toe. We moeten steeds meer doen voor minder geld. Bij alles moeten we ons afvragen of het slimmer kan. Innovatie is daarbij ook belangrijk."

"Je ziet wel vaker dat de gehandicaptensector een beetje achterloopt", deelt Antwan. "In ziekenhuizen is veel meer innovatie. We moeten het lef hebben om dingen anders te organiseren, waarbij de goede zorg voor de bewoner voorop blijft staan. Denk aan dingen als een smartwatch die een bewoner ook meer zelfstandigheid en zelfredzaamheid kan geven of een speciale lepel waardoor iemand zelfstandig kan eten. En sommige taken kunnen wellicht ook door iemand anders dan een medewerker gedaan worden, zoals een vrijwilliger of een verwant."

"We moeten onderscheidend zijn van andere organisaties", zegt Antwan. "Waarom?", vraagt Jos. "Nou, door het antroposofische en innovatieve te combineren, kunnen we onderscheidend zijn", legt Antwan uit. "Ja, een organisatie is succesvol als het zich kan aanpassen aan veranderende omstandigheden; survival of the fittest", beaamt Jos.

"Toekomstbestendige zorg realiseren we alleen door samenwerking", besluit Antwan. "En met 'we' bedoel ik niet alleen ons als medewerkers, maar ook vrijwilligers, verwanten en bewoners. Iedereen speelt een rol in het voorbereiden op de toekomst, door actief mee te denken en bij te dragen. Wij kijken er in ieder geval naar uit om samen met iedereen te werken aan een toekomstbestendige DeSeizoenen!"

Een Ervaring rijker!

Op de Corisberg hebben wij sinds een aantal maanden een nieuwe aanwinst: de Snoezelkar! Hij is ontwikkeld door Barry Emons, het oudste snoezelbedrijf ter wereld. De kar, die ergonomisch is, biedt verschillende elementen die de zintuigen kunnen prikkelen: met muziek, beeld en geur bijvoorbeeld.

De snoezelkar is er mede dankzij Hetty, mentor van bewoonster Carmen. Ze vertelt: 'Het idee kwam op tijdens een vergadering met gedragsdeskundige Tine: dat de snoezelkar mooi zou kunnen aansluiten bij de bewoners.' Er hing echter ook een prijskaartje aan en Hetty heeft toen contact gezocht met de Ladies Circle. 'Dit is een vereniging met ondernemende vrouwen die zich inzetten voor goede doelen. Ze hebben veelal een gezin en drukke banen maar maken hiervoor tijd vrij. Ze hebben voor ons geld ingezameld door bijvoorbeeld kaarsen te maken en verkopen. Onder andere op de markt bij de Corisberg. Ook hadden zij weer een ingang bij een ander goed doel dat een deel bijdroeg. Heel bijzonder om zo naar elkaar om te kijken, zo lukte het samen om de snoezelkar aan te schaffen!' deelt ze dankbaar. Hetty legt uit dat dochter Carmen hiermee bredere ervaringen op kan doen, wat door haar beperkingen soms minder goed mogelijk is.

Als gedragsdeskundige kijkt Tine Bex specifiek naar gedrag en ervaringen van de bewoners: 'Gedrag is een uiting van behoeftes die we nog niet helder in kaart hebben. Een persoon vraagt iets van ons, welke vraag ligt er en door welke behoefte komt gedrag tot uiting? Dat zijn vragen waar ik mij mee bezighoudt.' Ze vult aan: 'De kar is breed inzetbaar en kan bijdragen aan beleving, mooie indrukken of rustmomenten. Hij kan goed ingezet worden met de ouder wordende bewoner of bewoners met een dementieel beeld of motorische beperking. Daarbij is het niet altijd mogelijk om actief te zijn of op pad te gaan en is dit een ingang voor een bredere zintuigelijke ervaring,' legt ze uit.

De snoezelkar zal altijd met begeleiding en goed voorbereid worden ingezet. Tine: 'De snoezelkar kan voor vele fijne momenten zorgen maar iemand kan ook angst ervaren als er bijvoorbeeld plotseling beelden worden getoond. Er wordt vooraf goed gekeken naar de intentie en gehandeld vanuit de kennis over een bewoner.' Alle teams krijgen instructie van Tine over hoe de kar te gebruiken is: 'De komende tijd wordt gekeken hoe bewoners erop reageren, wat is de beleving en hoe bieden we het op maat aan?' blikt Tine vooruit.

De kar staat op wielen en is op verschillende plekken te gebruiken. Op de Corisberg kunnen bewoners op de begane vloer gebruik maken van de kar: in de badkamer

en woonkamer. Bewoners die op de villa wonen, kunnen een momentje inplannen om te komen snoezelen. Ook kan hij voor verbinding in een groep zorgen. 'Je kunt dan elementen combineren: mooie afbeeldingen geprojecteerd op de muur, een zacht muziekje op en een handmassage. Op die manier creëer je een totaalbeleving en ontstaat er onderling een verbonden ervaring', noemt Tine. 'We kijken hoe we de antroposofie hierbij kunnen meenemen. Zo is er een begeleider met veel kennis van etherische oliën en geuren. Dit kunnen we toevoegen en er een heel persoonlijke ervaring van maken. We zien al dat bewoners positief reageren. Een bewoner was bijvoorbeeld heel blij verrast door de projecties van kleuren en vormen op de muur. Er wordt dan vervolgens ook specifiek weer naar gevraagd.'

Hetty: 'Ik ben heel blij dat ik heb kunnen helpen om dit mogelijk te maken. Niet alleen voor Carmen maar voor alle bewoners. Zo heeft de hele gemeenschap er iets aan!'

DE TOVERSCHOOL van Antoinette

Antoinette Thierij werkt als begeleider bij Elivagar in Roggel. Daarnaast geeft ze graag uiting aan haar meer theatrale kant in haar Toverschool in het Limburgse Kloosterdorp Steyl.

Antoinette deed een opleiding Agogisch Werk. "Maar na mijn opleiding lag het werk niet voor het oprapen. Dat is nu wel anders. Steeds werkte ik losse uren om tijdelijke uitval op te vangen bij verschillende werkgevers. In 2016 kwam ik via via terecht bij Elivagar in Roggel. Ik ben niet helemaal een doorsnee persoon en voelde me hier direct thuis. Ik mag zijn wie ik ben en ik voel me gezien."

"Naast mijn werk als begeleider heb ik ook een eigen bedrijf als theatermaker. In de eerste jaren heb ik veel theater gedaan tijdens evenementen of voor zorgorganisaties. Ik speel dan een type waarmee ik op interactieve wijze mensen met elkaar in verbinding breng, in beweging zet en een glimlach op het gezicht tover. Zo richt ik op Funpop een trouwzaal in en ben ik trouwambtenaar en trouw ik mensen voor een dag in het 'onecht'."

"Ik wil me nu meer gaan richten op mijn eigen plek in Steyl: de Toverschool en bijbehorende Toverwinkel. Dan komen mensen naar mij toe in plaats van dat ik naar een locatie moet. Ik woon op een prachtige plek in Steyl in een huis van de Paters in Steyl. Het wordt ook wel het Pipi Langkous of Spookhuis genoemd. De plek nodigt uit om mensen te ontvangen voor bijvoorbeeld kinderfeestjes, team-building, vrienden-groepen. Het is een plek waar je verbeelding wordt aangesproken. Er is een grote sprookjesachtige tuin, de

Tovertuin, en zelfs een ondergronds huisje. Ik voel me ook echt verbonden met Steyl en samen met andere mensen probeer ik de historie van het dorp onder de aandacht te brengen. Zo gaan we op de Toverschool op zoek naar de 'schat van Steyl!'

In de toverwinkel verkoopt Antoinette spullen voor een 2e leven. "In de zomer zijn er carbootsale's aan de overkant van mijn huis en dan open ik ook de deuren van de Toverschool, de Toverwinkel en de Tovertuin. Regelmatig betrek ik daarbij ook een aantal bewoners van Elivagar. In hun vrije tijd helpen ze me dan in de winkel. Dat vinden ze prachtig! Hetzelfde werk doen ze ook bij GAAF, een werkgebied van Elivagar, waar spullen een tweede leven krijgen door ze op te knappen en weer te verkopen."

"Het werk bij DeSeizoenen en mijn werk als theatermaker sluiten naadloos op elkaar aan. Ik verwerk in beiden de natuur, ontwikkeling van mensen,

creativiteit en rituelen. Zo stimuleerde ik een deelnemer op Elivagar om zijn eigen boek te schrijven en dat heeft hij gedaan. Ik heb het voor hem laten drukken en hij heeft er al een aantal verkocht. Een andere deelnemer heb ik gestimuleerd om mee te doen in de organisatie van de jaarfeesten op Elivagar. Dit heeft ervoor gezorgd dat we zijn liefde voor muziek hebben weten te vangen en nu verzorgt hij samen met mij de disco bij GAAF op vrijdagavond. Een deelnemer van de Leudalschuur, een ander werkgebied van Elivagar, heb ik gestimuleerd om uit zijn verlegenheid te komen door interviews af te nemen op video. Hij voelt zich trots en krijgt waardering. Ik probeer mensen zich bewust te laten worden van hun kwaliteiten; de ware schat zit in jezelf! En dat probeer ik mensen te laten zien", besluit Antoinette.

Een kijkje bij Kiki

THEATERGEZELSCHAP CARTE BLANCHE START IN EINDHOVEN RUSTIG OP AAN DE GEZELLIGE LANGE TAFEL: DE DEELNEMERS DRUPPELEN BINNEN: EEN KOFFIE, EVEN BIJPRATEN, GOEDEMORGEN... AAN TAFEL ZIT EEN WOLF, HIJ ZET VERSCHILLENDE BRILLEN OP EN KIJKT WELKE HEM HET BESTE STAAT. 'JA, DIE RONDE, DIE IS VRIENDELIJKER' WORDT BESLOTEN. HET IS DE OPSTART VOOR HET OEFENEN VAN HET NIEUWSTE THEATERSTUK: ROODKAPJE EN DE SNODE WOLF.

Kiki (25 jaar) woont op locatie Gennep van DeSeizoenen en komt op maandag en dinsdag naar Carte Blanche. Ze speelt in dit stuk een van de drie Roodkapjes, het verhaal is bedacht door een van haar medespelers en tevens beste vriendin Hannah. 'Het spelen gaat met haar altijd vanzelf, we kennen elkaar al sinds we baby's zijn' deelt Kiki.

Liesbeth, spel-, regie- en zorgcoördinator bij Carte Blanche, vertelt over de plek: 'Er is hier ruimte voor iedereen, een combinatie van mensen met en zonder beperking. We leren hierdoor veel van elkaar, ieder heeft weer een andere kijk. Die gelijkwaardigheid is heel belangrijk en eigenlijk de basis', legt ze uit. 'We werken in het theater met verschillende thema's. Toevallig gaan de twee stukken die we binnenkort opvoeren beiden over

manipulatie: over de verleidingen die je kunt tegenkomen in het leven en je eigen grenzen bijvoorbeeld. Hoe verhoud je je daartoe?' Kiki: 'Ik vind het fijn dat ik in het theater mijn gevoel kwijt kan. Doordat ik er hiermee oefen kan ik thuis ook beter laten weten wat ik voel. Omdat ik merk dat het oké is om soms boos of verdrietig te zijn. Dat hoort er ook bij.'

In de grote zaal doet het gezelschap de warming-up, er wordt actief gestretcht en bewogen. Daarna is het tijd om het stuk te oefenen, iedereen verplaatst zich in zijn of haar rol. Kiki: 'Soms gaat het spelen makkelijk maar soms denkt een medespeler heel anders dan ik, dan is het moeilijker om in de ander te verplaatsen. Ik wil het stuk dan niet verstoren en probeer in het moment aan te passen. Ik hou gelukkig wel van een uitdaging, anders wordt het saai en dan raak ik afgeleid!' zegt ze lachend.

Kiki startte op haar 16de bij het theater, met tussendoor een pauze van een paar jaar: 'Ik heb toen gekeken of ik misschien op een andere plek wilde werken, in de horeca bijvoorbeeld. Maar ik merkte dat ik toch heel blij werd van het theater en ik bezocht in die tijd de voorstellingen nog. Het is fijn om zelf terug op het podium te zijn!' zegt ze stralend.

Naaast het theater heeft Kiki nog genoeg energie over voor andere activiteiten. Zo helpt ze een dagje in de winkel van de Gennepervhoeve, naast haar huis. En ze werkt op Beekdal, waar ze gaat bosmaaien. Hier volgt ze een kettingzaagcursus voor: 'Ik ben goed met grote machines, daar gebeurt niks mee. Maar geef me een simpele hamer en ik sla op m'n vinger!', lacht Kiki. Ook draagt ze met veel plezier zorg voor haar paard Ruud ('Hij is heel lief maar luistert niet altijd zo goed') én bouwt ze aan grote lego-projecten: zo heeft ze al de Titanic, Eiffeltoren en een Star Wars schip gebouwd!

Benieuwd naar de veelzijdige Kiki (en andere spelers) op het podium? Wees welkom om een van de voorstellingen te bezoeken! Voor meer info: www.cartablancae.nl

UIT HET HOOFD, IN DE BENEN

Niet alle bewoners begrijpen de wereld even goed. De begeleiding van deze bewoners kan soms een uitdaging zijn. Want dat onbegrip kan zich uiten in verdriet, druk zijn of boos worden. Het is aan de begeleiders om dan op zoek te gaan naar wat de bewoner nu eigenlijk nodig heeft zodat de bewoner het beste tot zijn recht kan komen. Dat vraagt een open blik en een luisterende houding.

Onze antroposofische mensvisie helpt ons om met gedrag dat we niet goed begrijpen om te gaan. We zien bij DeSeizoenen dan ook minder gebruik van vrijheidsbeperkende maatregelen en minder gebruik van gedragsmedicatie dan bij reguliere organisaties. Maar wat doen we dan wel?

- Bewoners mogen bij ons zijn wie je bent.
- We richten ons niet op het veranderen van het gedrag van de bewoner, maar om het aanpassen van ons eigen gedrag en de omgeving, zodat de bewoner het beste tot zijn recht komt.
- We kijken naar kwaliteiten en mogelijkheden en niet naar beperkingen.
- We laten de bewoners de kracht van de gemeenschap ervaren; we wonen, werken en leven samen.
- We bieden een duidelijk dagritme met een zinvolle invulling van de dag.
- We zijn spanning zoveel mogelijk voor door bewoners in beweging te zetten; uit het hoofd, in de benen. Onze prachtige groene locaties nodigen er ook toe uit om in beweging te komen.

In groepen met bewoners met moeilijk verstaanbaar gedrag staan de begeleiders er nooit alleen voor. Ze kunnen altijd terugvallen op een collega. Ons streven is dat bewoners zich veilig voelen en zichzelf kunnen zijn. Steeds zoeken we naar een manier om de bewoners een fijne en zinvolle invulling van de dag te geven.

Een wandeling in het bos

Collega Anja Lodder, die werkt op een groep met moeilijk verstaanbaar gedrag, vertelt: "Duidelijkheid, voorspelbaarheid en nabijheid zijn soms niet voldoende om een bewoner uit de onrust te krijgen. Dit vraagt geduld, aandacht en kijken vanuit de bewoner naar wat precies de oorzaak is van het gedrag wat zij laten zien. De onrust is dan eigenlijk een vraag. We gaan dan op zoek naar wat die vraag nu eigenlijk is. De orthopedagogen helpen ons daarbij. Daarnaast kunnen we als ondersteuning therapieën inzetten, maar ook een wandeling in het bos kan een positief effect hebben op iemands gedrag."

Medewerkers die stevig staan

Het werken met mensen met moeilijk verstaanbaar gedrag vraagt van medewerkers dat ze stevig staan. En daarnaast ook veel geduld hebben. Je moet een nieuwsgierigheid hebben naar de vraag achter het gedrag. Steeds weer letten op wat je voelt en ziet.

Ben jij nieuwsgierig naar onze manier van werken? Of lijkt het werken met deze doelgroep iets voor jou? Neem dan contact met ons op. Bel met Tonny Keijers, adviseur werving & selectie via 06-58844541. Er zijn vele mogelijkheden om met ons kennis te maken. Zo organiseren we rondleidingen, organiseren we bijeenkomsten of drinken we een kopje koffie met je. Een ontmoeting met onze bewoners hoort er natuurlijk ook bij.

IN EN OM DE

landwinkel

Bij de Groote Modderkolk is in augustus de landwinkel op het erf heropend, hij heeft een echte metamorfose gekregen. Flitsende tegeltjes op de vloer en een fris nieuw aanbod. De bewoners zijn hier natuurlijk op allerlei manieren bij betrokken.

De producten die worden aangeboden zijn authentiek, veelal handgemaakt en 'een beetje kneuterig' deelt vakinhoudelijk werkleider Ellen Grundel grinnikend. 'Ze worden gemaakt in de werkgebieden van Verdandi. Daarbij vullen we aan met producten van lokale ondernemers.'

Op het moment van het bezoek staan er sfeervolle kerststukjes die de deelnemers hebben gemaakt van wintergroen. Een favoriet van deelnemer Izabella, ze laat hem zien op de foto! Ook zijn er insectenhôtels in antroposofische vorm te vinden, gemaakt op de houtwerkplaats. In het atelier zijn luciferdoosjes gemaakt met daarin minipapierkunst: een klein hert in een landschap.

Aan elk product gaan natuurlijk allerlei stappen vooraf. Achter de schermen zijn

de deelnemers vandaag de eigen boontjes aan het doppen. Letterlijk want medewerker Hans heeft de Friese Woudboon, een vergeten groente, samen met de deelnemers op de moestuin geteeld. De bonen zijn nu gedroogd en worden verwerkt. Ezrah, een van de deelnemers, dopt rustig en geconcentreerd de boontjes aan tafel en legt het restmateriaal in de compostbak: 'dat gaat naar buiten' zegt ze. Naast haar zit Fenne met een weegschaal en zakjes. 'Hier leg ik ze dan zo in' benoemt ze terwijl ze nauwkeurig de boontjes weegt en ze in het zakje stopt. 'En dan gaan ze naar de winkel' voegt ze toe.

Nast de gemaakte producten vanuit DeSeizoenen bieden lokale ondernemers en buurtbewoners hun waren aan in de winkel. Veluwe streekproducten: lekkere jammetjes, ingemaakt wild of een borreltje. Kaarsen in bijzondere vormen en zelfgemaakte siropen. 'Bijdehantje' is het merk van Antje. Zij breid in haar vrije tijd graag en verkoopt kleurrijke sokken in de winkel. 'Er zijn veel creatieve mensen in de buurt en die ambachten passen goed bij onze visie. We kijken daarbij naar het verhaal achter een product. De deelnemers helpen bij het maken van pakketjes voor de winkel: Dan

kijken we samen wat er mooi bij elkaar past en pakken dit feestelijk in' vult Ellen aan. Op de foto laat deelnemer Lisa trots een van de pakketjes zien.

'Er komen vaak mensen langs die hier een wandeling maken of in de buurt in een vakantiepark logeren. We krijgen ook enthousiaste reacties van bezoekers die blij verrast zijn dat de landwinkel in een mooi nieuw jasje is gestoken. De deelnemers zijn trots om dit te laten zien en ermee bezig te zijn.' legt Ellen uit. Zo heeft deelnemer Lisa bijvoorbeeld de nieuwe vloertegels uitgezocht. 'Voor de winkel staan mooie bakken met groenten van eigen land. Zo maken we verbinding tussen de verschillende werkgebieden: de moestuin, het atelier, de houtwerkplaats, de theeschenkerij, etc.'

Een bezoekje brengen?
De winkel is alle dagen open van 10u-16u behalve op maandag. In de winterperiode (jan/feb) zijn ze in de weekenden gesloten.

IEDER TALENT TELT

In februari 2022 sloten de Zorgkantoren Nederland en de VGN (Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland) een akkoord om samen een transitie te maken naar een duurzame, toekomstbestendige en betaalbare gehandicaptenzorg. Dat akkoord bestaat uit 5 kanslijnen. Van elke gehandicaptenorganisatie wordt verwacht dat ze aan de slag gaan met 2 kanslijnen. Een van de kanslijnen die DeSeizoenen koos is kanslijn 5 (Bij elke cliënt wordt een (eigen) netwerk gestimuleerd en gefaciliteerd om een rol te spelen in de zorg en ondersteuning). Kanslijn 5 werd bij DeSeizoenen het project 'Ieder Talent Telt'. En daar geven we graag wat meer uitleg over.

Het waarom van 'Ieder Talent Telt'?

Bij DeSeizoenen vlogen we de kanslijn op een heel eigen manier aan: We beseffen dat er vele taken zijn die komen kijken bij de begeleiding van onze bewoners. Voor sommige taken is een diploma nodig, voor andere taken niet. Binnen onze gemeenschappen brengt iedereen iets mee wat kan helpen bij het bieden van een fijne en betekenisvolle dag voor onze bewoners. Naast medewerkers zijn dat het eigen netwerk van de bewoner, maar ook nieuwkomers in de zorg, verwanten en vrijwilligers. We hebben een projectgroep opgericht om dit thema verder uit te werken.

Nieuwkomers in de zorg

Het eerste deel van het project bestaat uit het werven van nieuwkomers in de zorg. Waar de inzet van mensen die geen zorgopleiding hebben gehad nu nog geen gangbare manier van werken is, gaan we dit gemakkelijker maken. We kijken daarbij naar de manier van werven en selecteren van mensen. En passen werkwijzen aan waar nodig. Een belangrijk uitgangspunt bij de werving is dat we willen kijken naar talenten van mensen, net zoals we dat bij onze bewoners ook doen.

Ervaring op Overkempe

Op Overkempe brachten we de nieuwe werkwijze vanuit het project als eerste in de praktijk. Monique Tromp, clustermanager, vertelt: "In de afgelopen jaren hebben we zij-instromers gehad die in veel gevallen zijn doorgegroeid naar waardevolle collega's. Mensen met een zeer diverse achtergrond. Van onderwijsassistent naar metaalbewerker, en van schoonmaker tot ergotherapeut. Zij maken heel weloverwogen een keuze voor de zorg. Tot nu toe moesten deze mensen als ze wilden groeien naar de functie van begeleider vaak het hele opleidingstraject door. Dat betekent dat iemand met een afgeronde opleiding op HBO niveau opnieuw vakken als bijvoorbeeld burgerschap en taaltoetsen moeten volgen. Demotiverend en het kost onnodig veel tijd. Het mooie van Ieder Talent Telt is dat we meer op maat gaan kijken naar competenties en opleiding. Voor een onderwijsassistent, die al het één en ander aan agogische vaardigheden meebrengt, zal dat een ander traject zijn dan voor iemand die uit een technische sector komt."

HEB JIJ EEN TALENT DAT JE
VOOR ONZE BEWONERS WILT
INZETTEN? STUUR JE REACTIE NAAR
COMMUNICATIE@DESEIZOENEN.ORG

Soepel instromen

Monique vervolgt: "Het project Ieder Talent Telt kan ertoe bijdragen dat mensen veel sneller hun plek vinden in de zorg en hun competenties op het vereiste niveau kunnen krijgen. Meer gericht op onze groep bewoners, die in de reguliere opleidingen maar beperkt aan de orde komt. En in een veel hoger tempo omdat je je richt op de competenties die we nodig hebben. Dat vraagt ook wat van onszelf. We moeten de nieuwkomers zorgvuldig begeleiden en de teams betrekken bij het opleiden van deze mensen. Soms zijn medewerkers sceptisch om met iemand zonder opleiding en ervaring te gaan samenwerken. Maar altijd blijkt dat het vooral gaat om de persoonlijkheid en competenties die iemand van nature al heeft. Als dat past, dan stromen ze soepel in een team in."

Wierkant

ACHTER ONZE FILOSOFIE

KARIN DE HAAS- VAN DEN DOOL

In deze editie staat medewerker Karin (58 jaar) in het zonnetje: ze werkt al 30 jaar als management assistent op locatie Overkempe!

Karin is vanuit een heel andere hoek bij onze antroposofische organisatie gekomen. Ze volgt een opleiding bij Schoevers tot informatrice/secretaresse, maar komt op 23-jarige leeftijd bij een parfumeur terecht op de afdeling reclame. 'Het was een snelle wereld met behoorlijk wat luxe', vertelt ze: 'Ik kocht collecties aan, maakte afspraken met adverteerders en was altijd gestyled en op pad', blikt Karin terug. 'Hoewel ik er veel leerde was het ook heel blasé. Na een paar jaar verlangde ik naar wandelingen in de natuur en culturele activiteiten in plaats van de glamour van de baan.'

Ze was inmiddels naar Olst verhuisd en woonde samen met haar man Han. 'Het was tijd voor iets anders en toen heb ik mijn baan opgezegd. Dat vind ik nog steeds stoer van mezelf!' zegt Karin trots. De opvolgende 6 weken zonder werk waren niet gemakkelijk: 'Ik was na alle drukte niet meer gewend om met mezelf te zijn, dat was moeilijker dan ik dacht. Pike, ons toenmalige hondje, was een steun. Ik wandelde graag met hem langs de IJssel.'

Bij een uitzendbureau ziet ze dan een tijdelijke vacature voor Overkempe en kwam haar opleiding van pas. 'Ik liep het Dorpshuis binnen en dacht: nou, hier blijf ik niet lang!' lacht Karin. Er was een heel ander tempo en hier moest ze aan wennen. Hoewel het langzamer ging zag Karin steeds meer dat ze met iets heel moois bezig waren op Overkempe:

'Je voelt gewoon dat je welkom bent, dat iedereen welkom is. Mensen hebben vaak ook automatisch raakvlakken met de antroposofie merk ik.' Ze deelt uit eigen ervaring: 'Je kijkt bijvoorbeeld bewuster naar je leven. Even stilstaan, voelen en implementeren. Of een terugblik: wat was er bijzonder deze week?' Ze vervolgt: 'Het allerbelangrijkste vind ik dat ik nu voor mensen werk in plaats van dingen. En inmiddels is het tempo hier ook behoorlijk omhoog gegaan in loop der jaren.'

Karin heeft een gevarieerd takenpakket en is als een spin in het web: verslaglegging, ze zet acties uit, organiseert, koppelt en beheert natuurlijk de agenda van de locatiedirecteur. 'Kunnen denken in oplossingen is een pre..' zegt ze lachend. En ze heeft ook een nieuwe uitdaging, haar ogen lichten ervan op: 'Ik doe al langer de verslaglegging voor de cliëntenraad, maar ga nu ook het bewonersdeel begeleiden. Ik ken de bewoners namelijk van haver tot gort! Ik kijk met bewoners tijdens een voorvergadering wat er leeft en ben voornemens collega's te vragen aan te sluiten. 'Wanneer het over vriendschappen gaat kan ik de kennis van een orthopedagoog bijvoorbeeld inzetten', voegt ze toe. Het is duidelijk: Karin heeft zin in de volgende 30 jaar, en zoals ze zelf afsluit: 'Ik zou nergens anders willen werken!'

DE FAVORIET VAN KARIN

'EÉN PRODUCT KOOP IK TELKENS WEER: DE INGEMAAKTE KOMKOMMERTJES!' KARIN IS GRAAG BEZIG MET VOEDING EN KOKEN EN DIT PAST ER HELEMAAL BIJ. 'DE CHUTNEY'S ZIJN OOK HEERLIJK, MET WAT KAAS'. OF DE KERSTKRANSJES IN DIT SEIZOEN, MET EEN VLEUGJE SINAASAPPEL!' ROEPT ZE ENTHOUSIAST. BENIEUWD? IN HET HOLSTOHHUIS IN OLSST VIND JE DEZE, EN NOG VEEL MEER MOOIE, HANDGEMAAKTE PRODUCTEN. SMAKELIJK!

DE SEIZOENEN

Geeft de dag zin.

www.facebook.com/deseizoenen

www.instagram.com/deseizoenen

www.deseizoenen.org